

Hellen Rinell
637 Shinsaike
H I M E J I.
Japan.

Nr 131.

Göteborg den 19 nov. 1961.

Käraste Lilla Hella!

Mitt senaste brev till din Japan-adress bar numret 130. Och vi fortsätter väl där. Kan du tänka att dom uppkallat en liten flicka, som anlände till denna världen och Uppsala någon gång i sept. tror jag, efter dej. Hon heter nämligen Hellen Tolf. Hennes mamma och pappa heter Vera och Bengt. Och har samma efternamn som mamma. Det var väl skojigt? Jag fick veta det genom David, som tillskrivit Hellen högst personligt. Det gör han med alla nyfödda missionärsbarn, säger han. När dessa rader når dej, så har ni redan varit hemma flera dar. Och vilken resa ni tycks ha haft! Men jag hade inte kört att ni inte skulle komma till Israel. Det var väl synn! Kanske kan det bli en annan gång! Du ska ha tack för 2 brev. Det senaste kom i fredags från Bangkok. Så skall du ha tack för "Kristet Samhällsliv"? Det var oerhört intressant och skall gömmas väl. Men var det inte något mer i det kuvertet? Visst var det något mer, men vad? Hur och var skall man börja en ny serie brev till dej? Om jag skall börja i slutet, så är det så att Gösta Engwall ska bli präst i Svenska Kyrkan! Hjälp oss! Du har kanske redan fått senaste Vepan och läst om hans motiveringar och om de våras "goda" ord om honom och till biskopp och kyrka. Fasligt bra. Jag får säga dej, som jag sagt till David och andra, att jag tillhör inte dom närmast sörjande och inte ens avlägsnare släktingar. Det kan du skriva upp. Denne charmör har aldrig gjort något djupare intryck på mej. På spårvagnen från kyrkan i dag hade jag sällskap med Sigurd Edefors. Han är sjökapten och går väl på olika håll. Under er hemnavistelse har han varit i Japan. Han hade sökt upp ÖM i Osaka, tror jag det hette? Om han kommer dit igen skall han hälsa på er. Känner du honom? Och hans Astrid? Dom och deras dotter tillhör församlingen och dessutom har dom en son, som är med i vår ungdomsverksamhet. Jag tror han sa att han varit i Kobe också. Och jag har för mej att han tänkt se Himeji, även om ni inte var hemma. Men han sa att dom låg så långt ute på redan, så det var inte så lätt att komma i land när som helst. Så trevligt med kineserna ni träffade i Benares. Och att få se all Carey-ana som fanns där. Och Oscar i Williams predikstol! Det måtte bli känslostämningar! Ja, Sz är ju ett särdeles kapitel. David undrar i sina brev, vem som ska bli hans efterträdare. Jag har bett honom om förslag. Får se om det kommer något. En sak som är aktuellt tråkig är Joel Sörensons dåliga hälsa. Dom talar om en tumör i ryggen. Men jag vet inte om det är gissningar eller konstaterat. Gerda har kanske bättre upplysningar att ge dej. Han säjs också var utsliten. Det gör oss ont om denna Joel skulle vara färdig. Gud förbjude det! Olle Källstigen tillhör ju däremot dom som kommer. Han har lämnat in en del av sin licentiatavhandling. Jag vet inte vad den heter, men den handlar om anabaptisterna. Den 15 dec. skall den granskas av professor Wingren och docent Hillerdahl. Så ska visst Torsten Bergsten ha något med den att göra. Fram på nästa är blir visst det hela klart, om jag förstätt detta lärda resonemang rätt. Bergsten disputerade ju i går för på Hubmaier. Du vet att Olle på nyåret tillträder platsen som Frikyrkliga Samarbetsskommitténs sekr. Dom flyttar alltså till Stockholm. Nu säger jag gonatt me Hella och återkommer i morron. Så är det då den 20 nov. och din pappas 97-årsdag. 51 år är det sen han lämnade Ida och de 8 barna och tog sej hem till Gud. För att återgå till Olle K. så skall han hålla föredrag på predikantmötet som hålles i Uppsala, om jag minns rätt, i slutet av månaden. Det tycker jag är väldigt roligt och det tycker han och hans mamma också. Dessa blygsamma människor, som arbetar i det fördolda och som är slldes för lite framåt kommer hu heller inte fram i våra kretsar förr än alldeles för lång tid av deras liv passerat. Kunskaper har ju aldrig skattats så högt i en del av våra kretsar. Är det då en människa som sysslar med teologi, så kan hon ju rent av vara farlig. Nic berättade här om dan att Olle kom hem från ett församlingens årsmöte här om året och talade om att han blivit invald bland de "predikande bröderna". Och han var så glad för det. Det är anspråklöst och rart.

I dag är det den 23 och kväll. Det var ett förfärligt brev. Jag har haft så mycket om mej ett tag, för folk hittar på så mycket som inte är nödvändigt. I förrgår hade jag tvätt. Jag gör ju inte så mycket åt den mer än att jag lägger i blöt föregående dag och så ska förstås Tora ha lite att äta och så hjälper jag till att dra lakanen och kanske lite annat. Men på förm. ringde en gammal fröken, som heter Karin Larsson. Hon är yngre än jag men verkar minst lika gammal. Hon var igenom livet anställd i familjen Ramm här i Gbg. R. var stadsrevisor och förnögen och hon skötte hemmet åt fint folk. Dom hade inga barn utan Karin fick ära dom och har ett mycket värdefullt hem. Originell är hon på alla sätt. När Wannbergs flyttade skulle hon aldrig mer gå i vår kyrka. Så älskade hon dom. Efter trenne år tycks kärleken också räcka till för Åkessons, som hon accepterat. Hon ringde, som sagt, och bad att jag skulle komma till henne och dricka kaffe. Vi gjorde undan och Tora skickade iväg mej. Och där var Olga Hermansson, som jag visste, och därtill Åkessons, David Börjesson, Elisabeth Gustafsson och hennes värd, en gammal herre vid namn Märten Brundin. Och där bjöds på

en fin lunch med litet smörgåsbord, kokt höns med potatis, små köttbullar med sparrisomelett, efterrätt och kaffe med tårter. Kom hem en stund och la mej för att sedan gå till Studentkåren och höra Bo Hiertz tala om "Afrika av i dag". Hjälpa oss! Han talade om sin resa på Svenska Kyrkans fält och visade bilder därifrån. Magda Persson var också där och hon var närmast arg och tyckte att det var verkligen inte så mycket att hurra för. Det var en mycket "fin" förening, Kvinnliga Diskussionsklubben, som inbjudit Ekumeniska Kvinnorådet att delta. Jag hade mycket hellre velat gå till Handelshögskolan, där de frikyrkliga studenterna hade Estradsamtal om "Människovärdet". För att återgå till Karin L. så har jag varit på ett par sådana kalas förr. I lördags hade vi försäljning. Och i går var jag i kyrkan och hämtade en vinst åt Ebba och Ludde - en adventstake för elljus. Snygg och bra. Frida Solberg vann 1 fin schal, som Hilma Jonsson - 88 år gammal - hade virkat. Den var jag också hos Fridas systrar med. Dom skickade med mej 50:- kr. för Fridas räkning och 10:- kr. för dom vardera. Till försäljningen förstås. Det begriper du väl själv. Nu ska jag väl avsluta detta långsamma brev och lova dej att det ska nå snart komma ett till. De tusende hälsningar ätte

dir lqw